

בש"פ 2531/14 - משה מאיר פינטו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2531/14

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

משה מאיר פינטו

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי באר שבע בע"ח 48230-11-13 שניתנה ביום
18.3.2014 על ידי כבוד השופט א' אינפלד

בשם המבקש:

עו"ד אבי חימי

החלטה

מונחת לפני בקשת רשות ערעור, שעניינה צו איסור פרסום.

לבית משפט השלום הוגש כתב אישום, המייחס למבקש עבירות אלימות כלפי בת זוגו ועבירות נוספות. בית משפט השלום דחה בקשה לאיסור פרסום (כב' השופט א' רום). ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי - התקבל בחלקו (כב' השופט א' אינפלד). נקבע כי החלקים העוסקים בעבירות אלימות כלפי בת הזוג - יפורסמו, בעוד שעל יתר חלקי כתב האישום הוטל צו איסור פרסום.

עמוד 1

המדינה השלימה עם החלטת בית המשפט המחוזי, ברם המבקש סבור כי יש להטיל צו איסור פרסום גורף. לגישתו, פרסום החלקים בכתב האישום אשר מייחסים לו אלימות כלפי בת זוגו - עלול להחמיר את מצבו הנפשי ואף לפגוע בילדיו הקטינים.

לאחר עיון בחומר שהוגש, דעתי היא שאין מקום להיעתר לבקשה. הכלל הוא פרסום, ואיסור פרסום הוא בגדר חריג (ראו סעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). לא שוכנעתי כי במקרה דנא מתקיימות נסיבות מיוחדות להטלת צו איסור פרסום גורף, שיחול גם על העבירות שבוצעו לכאורה כנגד בת זוגו של המבקש. בהגיעי למסקנה זו לא נעלמו מעיני טענותיו של המבקש כנגד הפרסום. ברם לא מצאתי כי יש הצדקה של ממש במקרה זה לחרוג מכלל הפרסום, הנשען על אדנים מוצקים של פומביות הדיון המתנהל בבית המשפט. יוזכר כי אף בת הזוג איננה מעוניינת באיסור פרסום אותם חלקים מכתב האישום אשר מתארים את העבירות שלכאורה ביצע בה המבקש.

לנוכח האמור, בקשת רשות הערעור נדחית. צו איסור הפרסום החלקי עליו הורה בית המשפט המחוזי - נותר על כנו, כמפורט בסעיפים 18-19 לפסק הדין. צו עיכוב הביצוע עליו הוריתי בהחלטה קודמת - בטל.

ניתנה היום כ"ג בניסן התשע"ד (23.4.2014).

ש ו פ ט